

EGLUTĒ

SEPTEMBER

1992

RUGSĒJIS

EGLUTĖ

SEPTEMBER 1992 RUGSĖJIS

TURINYS

- 1 MOKINYS, V. Šimaitis
- 2 PELYČIŲ GERAS DARBAS, C. Driscoll
- 11 LIETUVOS IDOMYBĖS
- 14 LIAUDIES MENAS, O.M.
- 17 GALVOSŪKIAI
- 21 GERI DRAUGAI, iš Šv. Rašto
- 25 RAŠOM IR PIEŠIAM
- 29 LAIŠKAI EGLUTEI
- 31 JUOKŲ MAIŠELIS

PIEŠINIAI

Viršelis — Kuršėnų vaikų namų auklėtinio
Skyrių vinjetės: Zitės Sodeikienės. Kitas iliustracijas piešė:

A. Čeponytė — 1
I. Grigaitienė — 1
Br. Joseph Neil — 2-10

E. Muliolienė — 17
A. Sruoginienė — 18
P. Bianca — 21, 22, 23

EGLUTĖ: mėnesinis lietuviškas laikraštėlis vaikams išeivijoje. Išeina 10 numerių per metus; prenumerata — \$12.00. Atsiustą medžiagą redakcija taiso ir tvarko savo nuožiūra. *Eglutėje* spausdintų rašinių ar piešinių be redakcijos žinios prašom kitur nenaudoti.

REDAKCIJA: Immaculate Conception Convent, Rte 21, Putnam, CT 06260.
Vyr. redaktorė — ses. Ona Mikailaitė.

ADMINISTRACIJA: Immaculate Conception Convent, Rte 21,
Putnam, CT 06260. Administruoja Danguolė Sadūnaitė. (Managing Editor)

LEIDŽIA: Nekaltai Pradėtosios Marijos Seserys, Putnam, CT.

RENKA IR LAUŽO : KOVAS Publishing, Cicero, IL.

LIETUVIŠKAS RAIDYNAS: Jonas Boguta.

THE LITTLE FIR: a magazine for children in the Lithuanian language. Published monthly except July and August. Yearly subscription \$12.00, single copy \$1.00. Published by the Sisters of the Immaculate Conception, Immaculate Conception Convent, Rte 21, Putnam, CT 06260. Printed by DRAUGAS, Chicago, IL 60629.

EGLUTĖ (THE LITTLE FIR) — USPS 169-200

Send address corrections to: Eglutė, I.C. Convent, Rte 21, Putnam, CT 06260

MOKINYS

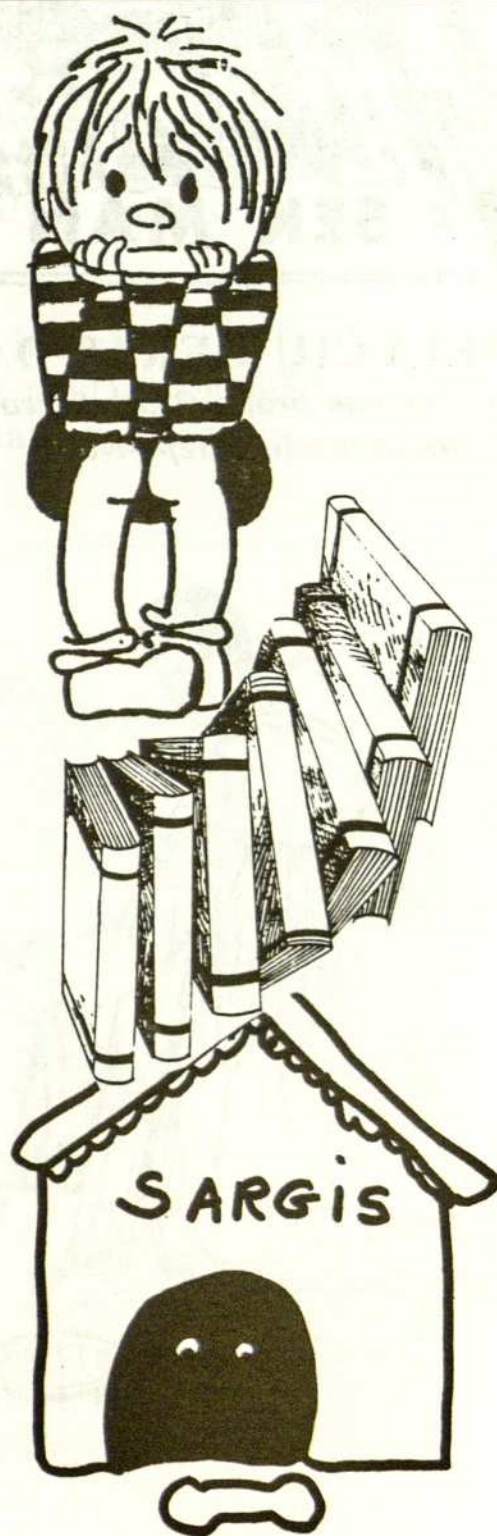
Viktoras Šimaitis

Su knyga aš atėjau
Prie šuniuko namo

Ir liepiu jam paskaityt
Lengvą žodį: Ma-ma.

Bet kodėl išėjo jam
Tik am-am, am-am?

O, kad jį kur vabalai:
Jis paskaitė atbulai!

PELYČIŲ GERAS DARBAS

*sulietuvinta brolio Craig Discoll pasaka
piešiniai brolio Joseph-Neil*

Jaunas broliukas
Mykolas vienuolyne buvo
tik kelias dienas. Jis greit
pastebėjo keistą dalyką.
Kažkas šen bei ten palieka
maisto pelėms. Kaip keista!

Brolis Mykolas netrukus sužinojo, kad senasis brolis Benediktas dalina maistą pelėms. Jaunasis broliukas nusprendė jį apie tai paklausti.

Kitą dieną pamatė brolių Benediktą sode. Jis maitino ne peles, o paukščius.

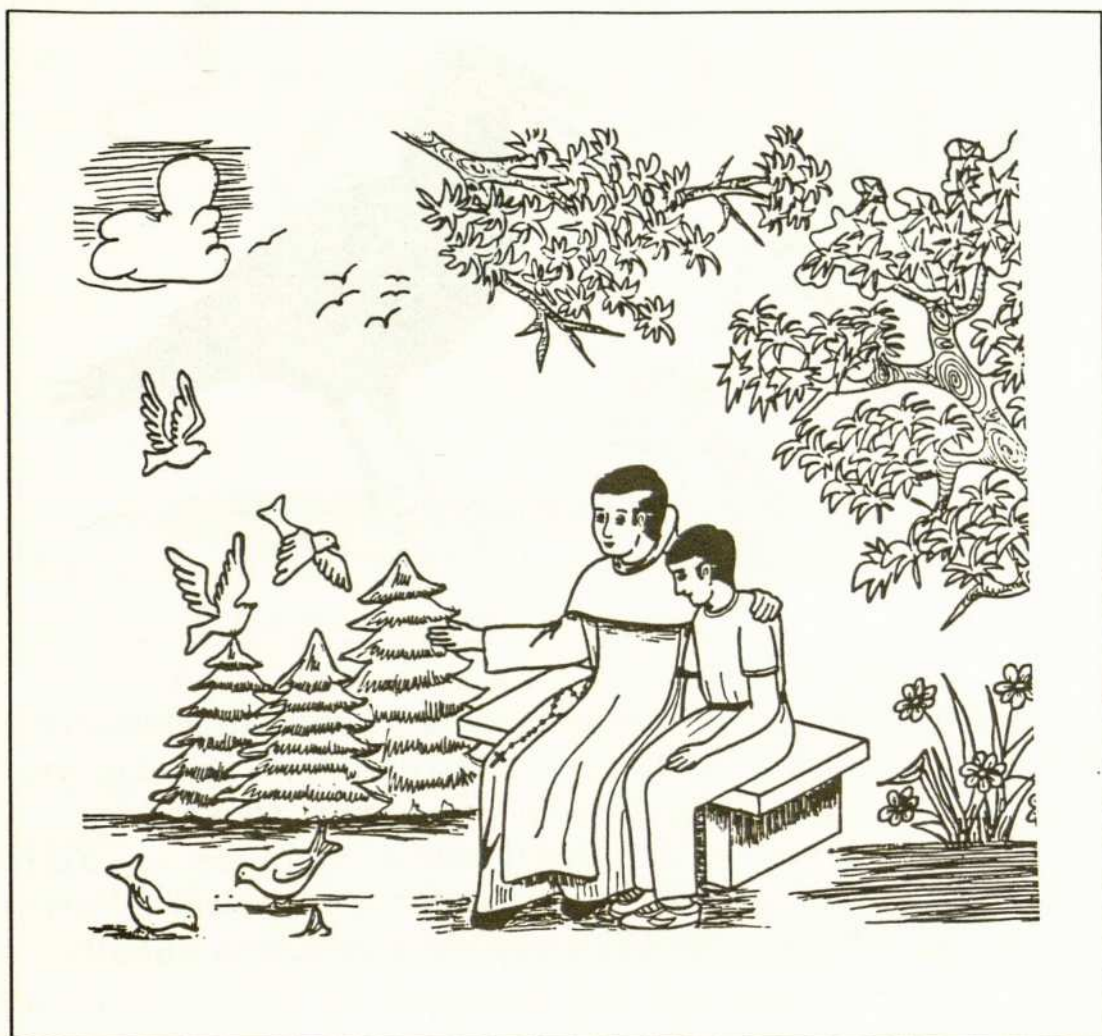
— Garbė Jėzui ir Marijai! — pasveikino senąjį jaunasis.

— Dabar ir per amžius!

Brolis Mykolas įsidrąsino ir tarė:

— Broli Benediktai, noriu paklausti vieną klausimą.

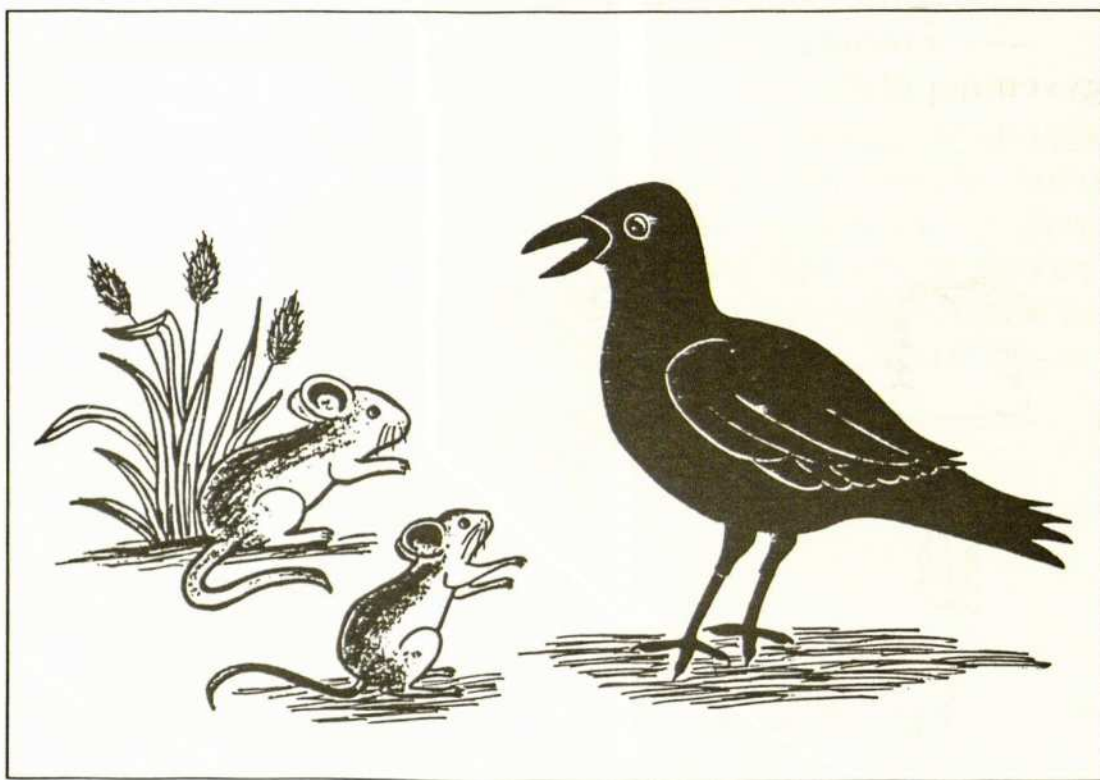
— Žinoma, vaikeli. Ar tau kas neaišku apie mūsų gyvenimą čia?

— Oi ne, tai man visiškai aišku. Tik aš norėčiau žinoti, kodėl šen ir ten vienuolyne jūs paliekat maisto pelėms.

— Aha! — nusijuoke brolis Benediktas. — Suprantu, kad tau rūpi. Gerai, paaiškinsiu. Bet pirma turiu tau papasakoti apie brolių Simoną, kuris prieš daugelį metų buvo durininkas šiame vienuolyne.

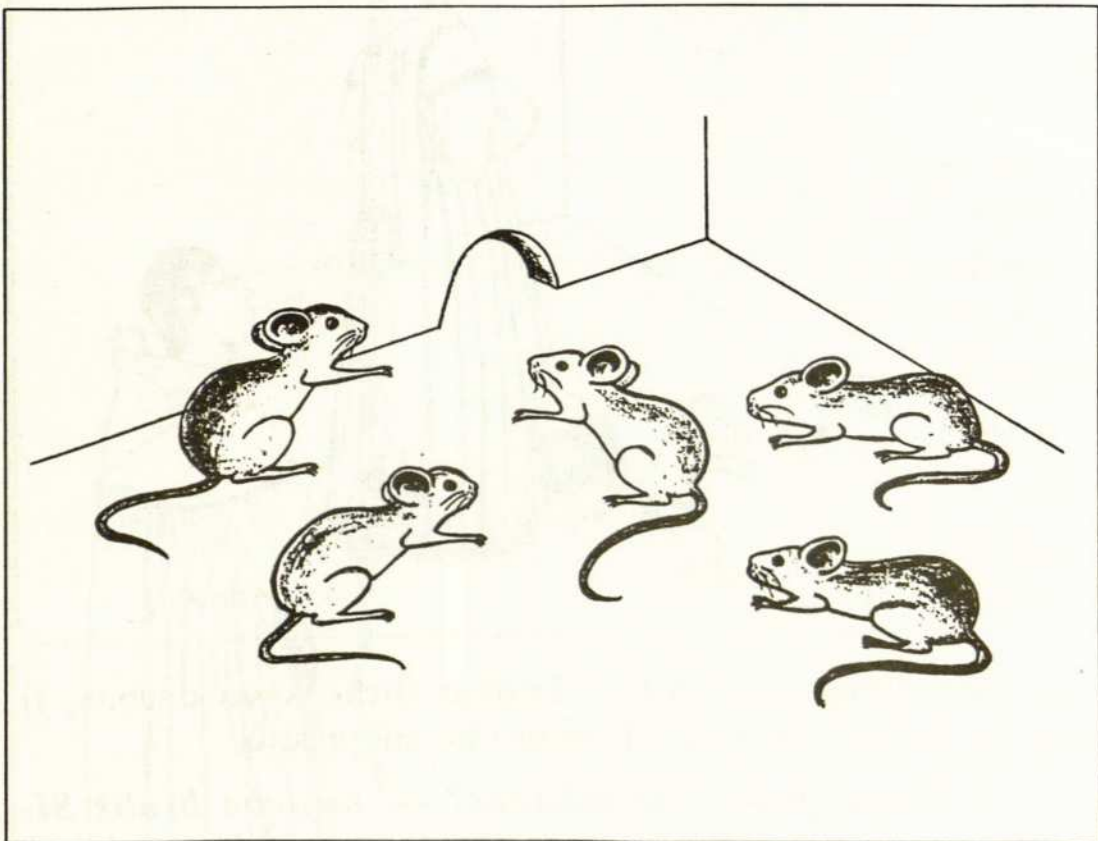
Ir brolis Benediktas, pasisodinęs Mykolą ant suolo, ėmė pasakoti.:

Vieną vakarą, kai brolis Simonas užrakino vienuolyno vartus, pamatė didelę varną nusileidžiančią į kiemą. Varna nutūpė šalia kelių pelyčių ir su jomis šnekėjosi.

— Nuostabu, — džiaugėsi brolis Simonas. — Štai gyvuliai tarp savęs susikalba, o žmonės pešasi. Pasižiūrėjęs dar truputį, jis nužingsniavo į koplyčią sukalbėti maldą už taiką.

Tuo tarpu varna su pelytėmis toliau tarėsi. Varna susijaudinusi net pasišokinėdama kalbėjo:

— Tikra žinia! Ryt vakare vienuolyną puls. Kai suskambės varpas vakaro maldai ir visi broliai bus koplyčioje, jau bus per vėlu.

— Kaip mums juos išpėti? — cypsėjo pelytės.

— Nelengva. Mes suprantam žmonių kalbą, bet jie nesupranta mūsų, — ir tai pasakius, varna pakilo ir nulėkė.

— Ką daryti? Ką daryti? — rūpinosi pelytės.

— Turim bandyti kaip nors pranešti per brolių Simoną. Iš visų tik jis vienas gal mus kaip nors supras...

Kitą dieną, kai brolis Simonas dirbo savo darbus, jį pasitiko pelių delegacija. Pirmininkė sucypsėjo.

— *Kas gi jums? Ar alkanos?* — *nustebo brolis Simonas.* — Eikit šen į kiemą. Pabėriau grūdų paukšteliams, užteks ir jums.

— *Nesuprato! Kas dabar?* — nusiminė pelytės. Jos dairėsi aplinkui, nežinodamos, ką toliau daryti. Bet pati mažiausia staiga ėmė šokinėti.

— *Aš sugalvojau, ką daryti!* — visos sukluso. Planas tikrai buvo geras.

Sutemo. Jau beveik laikas vakaro maldai. Tuoju varpas suskambės. Brolis Jokūbas jau lipo varpinės laiptais skambinti. Bet kai jis paėmė virvę į rankas jo abitu ėmė lipti pelytės.

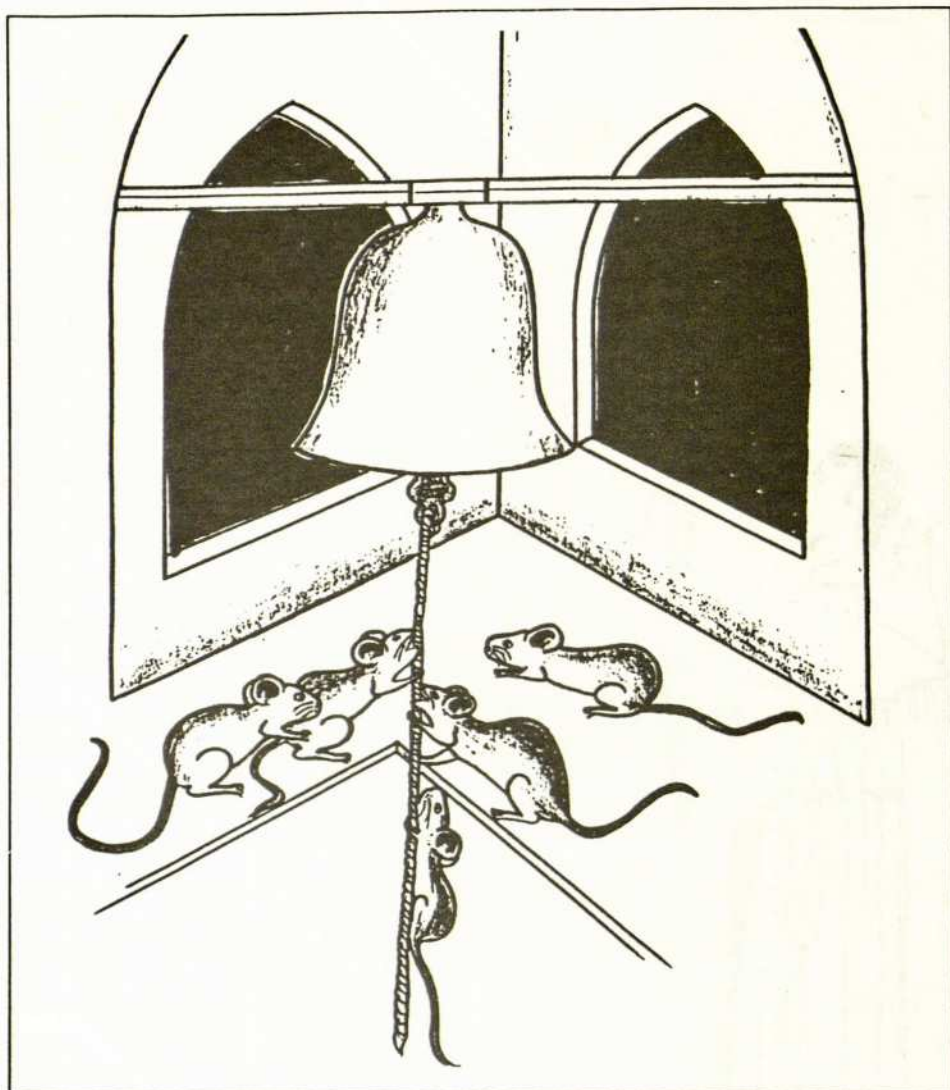
Pelytės

*lipo,
lipo,
lipo,
lipo,
lipo,
lipo,
lipo,*
ir
užlipo
varpo virve.

Viena
paklydo
brolio Jokūbo
kapišone.

— *Pelės,
lauk iš
čia!*

— vaikė jas
supykęs brolis.

— Graužkit,

kiek tik galit! — sušuko mažiausia pelytė.
Visos pelės

graužė, graužė ir pragraužė varpo virvę.

— *Tai dabar — negaliu skambinti!*

— dar labiau pyko brolis Jokūbas.

Jis ėmė vaikyti peles nuo varpo.

Mažiausia pelytė užšoko ant lango. Pribėgo brolis Jokūbas ir — pamatė ginkluotus kareivius. Jie stovėjo su degliais rankose ir laukė sutarto signalo.

Brolis Jokūbas greit pranešė savo viršininkui, o šis tuojau pasiuntė žinią į miestelį. Žmonės subėgo gelbėti vienuolyno. Jų prisirinko labai daug, ir kareiviai nedrįso vienuolyno pulti.

— Ir taip pelytės išgelbėjo seną mūsų vienuolyną, —baigė savo pasakojimą brolis Benediktas.

— Suprantu, kodėl jūsų paliekat maisto pelytėms, — nusišypsojo brolis Mykolas.

— O dabar ir mudviem laikas eiti vakaro maldų. Dėkokim Dievui, kad gyvenam ramesniais laikais. Nebereikia bijoti, kad mus kas užpuls.

— *Bet už
taiką
vis vien
reikia melstis,*

—
išmintingai
pasakė
brolis
Mykolas.

Ir abu
ramiu, lėtu
žingsniu
nuėjo į
koplyčią.

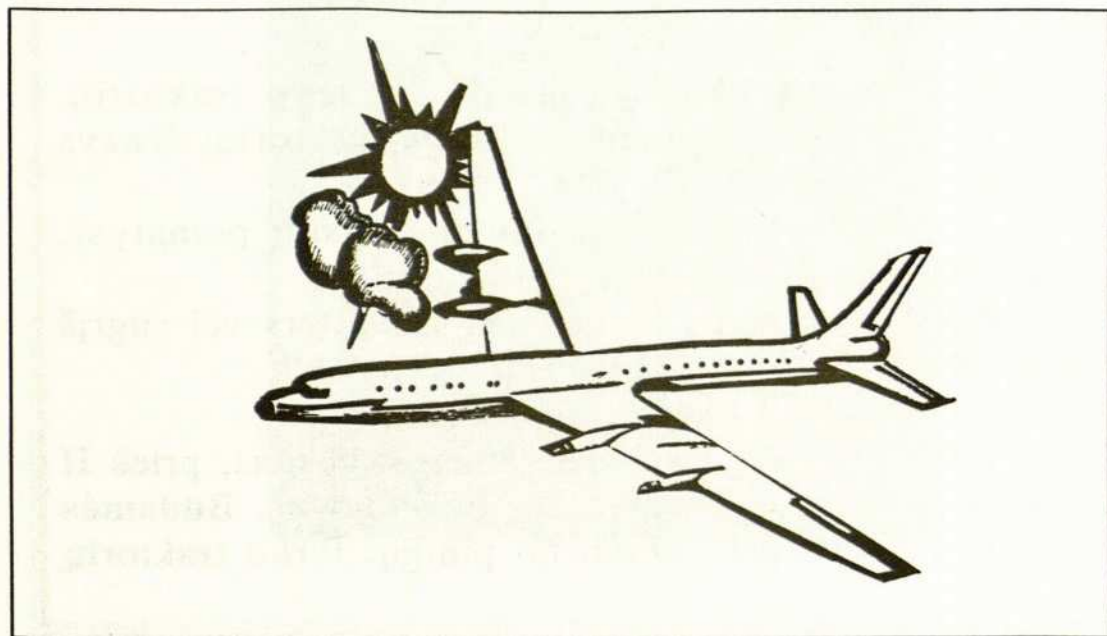
LIETUVOS ĮDOMYBĖS

LIETUVOS LĖKTUVAI

Lietuva jau turi savo lėktuvus. 1991 metais buvo įkurta "Lietuvos avialinija", angliškai vadinama "Lithuanian Airlines".

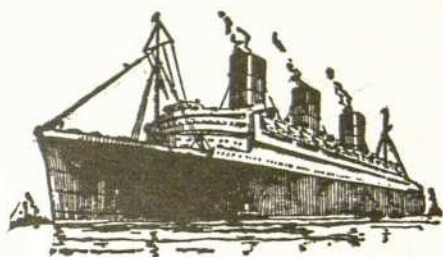
Pirmasis Lietuvos lėktuvas buvo Amerikietiškos gamybos Boeing 737. Prieš savo pirmą kelionę į Danijos sostinę Kopenhagą, jis buvo pašventintas.

Dabar iš Vilniaus aerodromo skraido lėktuvai į Vokietijos sostinę Berlyną, į Anglijos Londoną ir kitur.

LIETUVIŠKI LAIVAI

Lietuvoje laivai statomi Klaipėdoje, kur yra laivų statykla "Baltija". Ten statomi įvairių rūšių laivai. Klaipėdos uostams priklauso keli šimtai laivų. Jie naudojami žvejybai ir prekybai.

Anksčiau dauguma Lietuvos laivų turėjo komunistiškus vardus. Dabar jau daugiau kaip trečdalis laivų gavo naujus, lietuviškus vardus.

Plaukiojanti bazė, anksčiau vadinama Tarybų Lietuva, dabar pakrikštyta vardu Raguva. Žvejų traleris (trawler) pavadintas Maironis, kitas Ukmergė ir Vydūnas.

IŠKASTAS TRAKTORIUS

Šį pavasarį Kazys Ūsas iškasė savo traktorių, žemėje išbuvusį 50 metų. Atkasęs traktorių, Kazys kalbėjo:

— Aš tave, vargšelį, dar atstatysiu, pamatysi, kaip atstatysiu. Kartu arsime žemelę...

Paklaustas, ar jis tikėjo, kad kada nors vėl sugrįš laikai, kai traktorių galės atkasti:

— Visą laiką tikėjau, — atsakė Kazys.

Traktorių nusipirko, dar jaunas būdamas, prieš II pasaulinį karą, kai Lietuva dar buvo laisva. Būdamas ūkininko sūnus, pats užsidirbo pinigų. Pirko traktorių

geros firmos, Lanz Bulldog. Nedaug jį naudojo. Užėjo karas, paskui atėjo bolševikai. Atėmė ūkininkų žemę, liepė eiti į kolūkius.

Kazys žinojo, kad dėl to traktoriaus jį gali į Sibirą išvežti. vieną dieną jis pasiėmė kastuvą, iškasė gilią duobę. Nuėmė traktoriaus kaminą, sėdynę, vairą. Būdamas tada jaunas ir stirpus, traktorių įstūmė į duobę, užkasė. Užlygino duobę žemėmis. Tą vietą dar apkrovė malkomis. Ir taip traktorius išbuvo žemėje iki 1992 metų.

Dabar ūkininkams atiduodama žemė. Kazys, nors jau turi 70 metų, vėl dirba žemę laisvoje Lietuvoje.

LIAUDIES MENAS

O.M.

KAS YRA LIAUDIES MENAS?

Liaudies arba žmonių menas tai paprastų kaimo žmonių meniški darbai.

Nuo senų laikų buvo Lietuvoje žmonių, kurie mokėjo medį drožinėti. Jie padarydavo gražias kraičio skrynias, verpstes rateliams, kultuves baltiniams skalbti, rankšluostines.

Moterys išausdavo dailias juostas, staltieses ir kitus audinius. Jos pačios sukurdavo savo raštus. Siuvinėjo rūbus, mezgė raštuotas pirštines. Visa tai yra liaudies menas.

KULTUVĖ

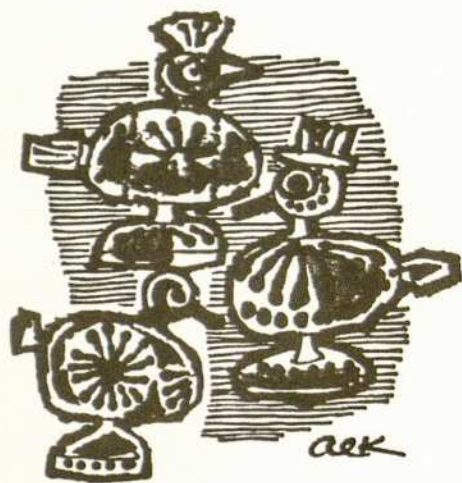
KRAIČIO SKRYNIA

LIAUDIES MENININKAI

Žmonės, kurie drožinėjo rūpintojėlius, kryžius, koplytstulpius ir kitus šventus daiktus buvo vadinami "dievdirbiai". Šie dievdirbiai keliavo iš kaimo į kaimą. Jie išdroždavo tai, ko jų prašė. Taip jie užsidirbo sau duoną.

Kai Lietuva buvo komunistų valdoma, liaudies menininkai savo kūrinys statė kapinėse, kiemuose ir kitose slaptose vietose. Kiek tų kūrinų išliko, dabar jie renkami ir saugomi muziejuose Lietuvoje.

Vienas asmuo, Romas Pukštys, yra surinkęs daug liaudies skulptūros. Tą rinkinį globoja Lieuvių Dailės Muziejus Lemonte.

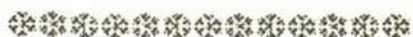

LIAUDIES MENAS DABAR

Lietuvai atgavus laisvę, menininkai gali laisvai dirbti. Dabar liaudies menininkai vadinami "meistrai". Daromos jų kūrybos parodos.

Liaudies skulptūros tradicija tęsiama. Dirba ir jauni menininkai, kurie yra baigę menostudijas. Jie stengiasi išlaikyti senas tradicijas bet ir kurti nauja dvasia. Jie turi geresnius įrankius.

Naujoji tautodailė yra nuoširdi ir įdomi. Ji bando išreikšti mūsų tautos dvasią. Dabar ji yra laisva ir nevaržoma.

KAIMO SKERDŽIUS
(žmogus, kuris
prižiūrėjo piemenis)

ŽVEJYS SU ŽUVIMI

I. KAS TINKA?

Sujunk daiktus, kurie tinka vienas su kitu.
Pavyzdžiui: lenta — kreida

1. plaktukas	a. blynas
2. mokytoja	b. irklas
3. keptuvė	c. lizdas
4. šaukštas	d. klasė
5. popierius	e. pagalvė
6. lėktuvas	f. šakutė
7. paukštis	g. vinis
8. ranka	h. pieštukas
9. valtis	i. lakūnas
10. lova	j. koja

II. ĮDOMI DATA

Marytė istorijos vadovėly skaitė, kad vienas žymus žmogus gimė pereitame šimtmetyje. Jo gimimo data tokia, kad jei užrašysi ant popieriaus lapuko ir apversi aukštyn kojom — bus lygiai ta pati. Atspėk šiuos metus.

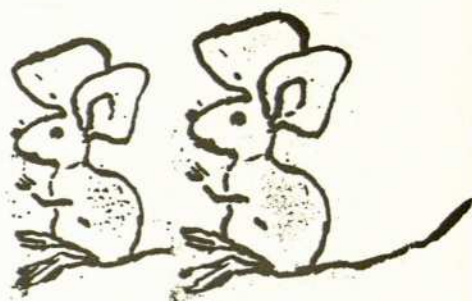

III. Suporuok žodžius, kurie turi tą pačią reikšmę.

Pavyzdžiui: kiškis — zuikis

Tokius žodžius vadiname sinonimais.

1. miškas
2. gražus
3. lekia
4. pyksta
5. rūbas
6. močiutė
7. baidyklė
8. jūra
9. kraštas
10. daktaras

- a. skrenda
- b. širsta
- c. drabužis
- d. gydytojas
- e. marios
- f. šalis
- g. giria
- h. pabaisa
- i. dailus
- j. senele

IV. PABAİK!

Įrašyk raides, kurių trūksta.
Atspėk žodžius iš duoto sakinio.

1.

			U	S
--	--	--	---	---

AŠ ESU LABAI SALDUS!

2.

			U	S
--	--	--	---	---

ŠEIMOJE AŠ NE MERGAITĖ!

3.

				U	S
--	--	--	--	---	---

ESU ŠLAPIAS IR SLIDUS!

4.

				U	S
--	--	--	--	---	---

IR AŠ SALDUS - BET NE MEDUS!

5.

					U	S
--	--	--	--	--	---	---

AUGU MEDY, NUSISKINK!

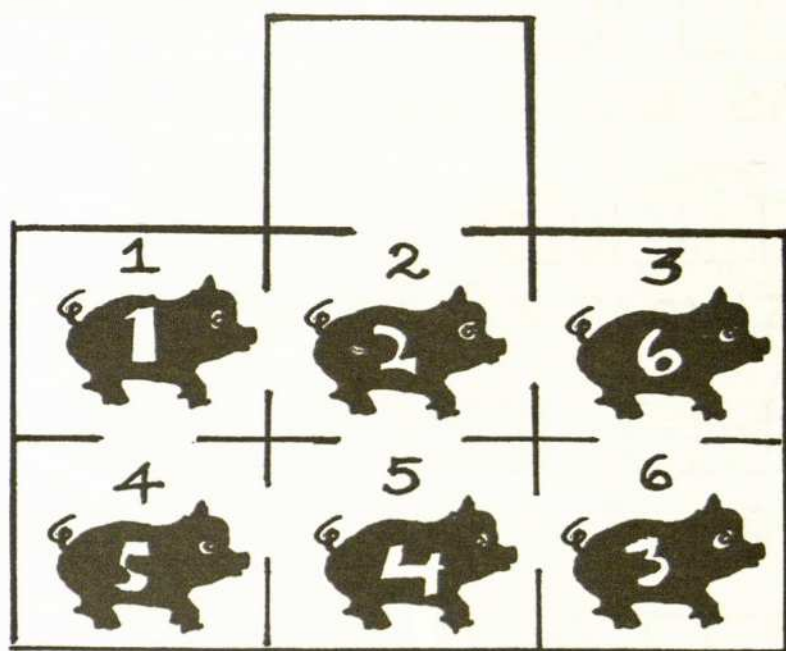
6.

					U	S
--	--	--	--	--	---	---

ESU MIESTAS-
SENAS BET GRAŽUS!

V. PADĒK PARŠIUKAMS!

Šie šeši paršiukai ne i tas vietas pataikē savo tvartelyje. Gali tik po vienā pajudinti i sekančią tuščią vietā. Tokiu būdu suvaryk paršiukus i savo vietas.

Išsikirpk šešis popieriaus gabaliukus ir sunumeruok. Jie vaizduos paršiukus.

BIRŽELIO GALVOSŪKIŲ ATSAKYMAI

- I. 1-g, 2-h, 2-b, 4-f, 5-a, 6-i, 7-j, 8-d, 9-c, 10-e.
- II. 1. avilys, darbininkė, motinėlė, tvanai. 2. Karvė, šieną, baltą. 3. pelėda, dieną, naktį.
- III Lietsargis, laumžigis, trikampis, piktžolė.
- IV. Jono maišai tušti.
- V. Pirma perkelti ožką. Grįžti atgal paimti kopūstą. Palikti kopūstą, atgal grąžinti ožką. Palikti ožką, perkelti vilką. Palikti vilką su kopūstu. Grįžti, perkelti ožką.

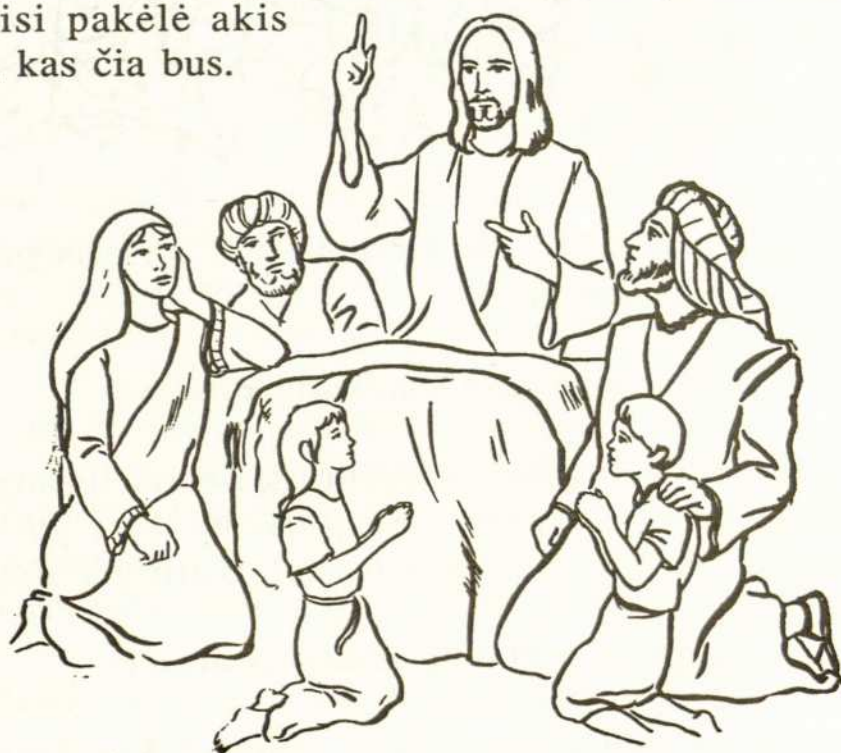
GERI DRAUGAI

pasakojimas iš Švento Rašto

Kartą Jėzus mokė žmones viename name. Buvo tiek daug žmonių, kad nebuvo vietos, net prie durų. Niekas negalėjo įeiti.

Jėzui kalbant, visi išgirdo triukšmą ant stogo. Kas čia darosi?

Keturi vyrai praplėšė namo stogą ir padarė didelę skylę. Visi pakėlė akis pažiūrėti, kas čia bus.

Vyrai pro skylę įleido žmogų su neštuvais. Tas žmogus buvo paraližuotas. Jis visai negalėjo pajudėti. Todėl jo draugai jį atnešė pas Jėzų.

Jėzus matė, kad šie žmonės tiki, kad jis gali pagydyti. Jis pasakė ligoniui:

— *Sūnau, tavo nuodėmės tau atleistos.*

Ten sėdėjo Rašto mokytojų, kuriems Jėzaus žodžiai labai nepatiko. Jie patys sau galvojo: Kas gali atleisti nuodėmes — tik vienas Dievas! Kaip jis drįsta taip kalbėti?!

Jėzus suprato piktas jų mintis ir atsakė:

— *Kam taip manote savo širdyje? Kas lengviau —*

ar pasakyti ligoniui Tau atleidžiamos nuodėmės, ar liepti: Kelkis, pasiimk savo neštuvus ir vaikščiok?

Tada Jėzus ir tarė paraližuotam žmogui:

— *Sakau tau, kelkis. Pasiimk neštuvus ir eik namo!*

Ligonis atsikėlė ir pradėjo vaikščioti.

Jėzus dar pasakė tiems kurie netikėjo:

— *Žinokit, kad Žmogaus Sūnus turi galią atleisti žemėje nuodėmes.*

Visi žmonės labai stebėjosi. Jie garbino Dievą, sakydami.

— Tokių dalykų mes niekad nesam matę!

Jėzus

*gydė visokias
ligas: kūno ir sielos
ligas. Jis buvo
Dievo siųstas Gel-
bėtojas visiems
žmonėms. Savo mir-
timi ant kryžiaus ir prisikėlimu iš numirusių,
Jėzus mums dovanojo naują, amžiną gyve-
nimą.*

*Ir dabar, kai žmonės serga, mes galime jiems
padėti. Mes galime už juos melstis: prašyti Dievo,
kad pagydytų. Mes galime juos aplankyti,
palinksminti.*

*Tikras draugas
neužmiršta kito, kai jis
serga, ar jam yra
sunku.*

MANO MAŽAS ANGELIUKAS

Štai jau gimė toks vaikiukas —
Apvalus, kaip kamuoliukas.
Tik atėjus į pasaulį,
Angeliukas tuoj jį saugo.

Auga mažas vaikeliukas,
O su juo ir angeliukas.
Nors vaikiukas jo nemato,
Bet jis jaučia, kad jį rado.

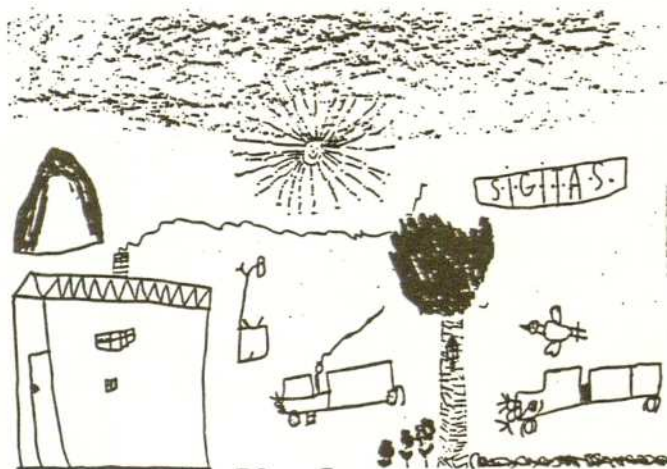
Kai pravirksta vaikeliukas,
Tuoju prajuokins angeliukas.
Linksmas mano angeliukas —
O vadinasi jis — Uliukas.

*Juana Apanavičiūtė, 12 m.
Vokietija*

*Angeliukus piešė
Kauno 40-tosios mokyklos
mokiniai*

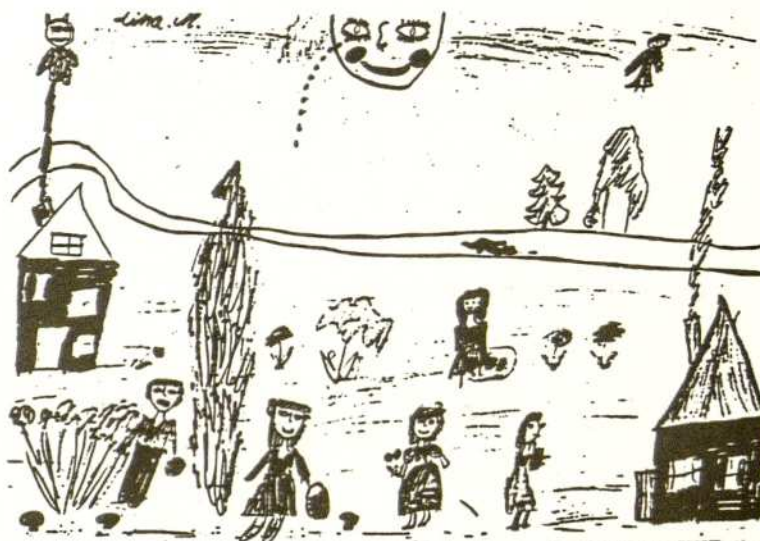

Dievo Kūrinija
Giedrė Gudauskaitė,
11 m.
Braziūkų kaimas
Lietuva

Braziūkų kaimas
pavasari
Sigitas Vozgirdas, 6 m.

Gėrio ir blogio
kautynės:
(gėris dešinėje,
blogis kairėje)
Lina Mureikaitė
Braziūkų kaimas

GIEDAM, DIEVE, TAU!

Mokykloje mes turim tikybos kambarėlį. Rytais mes jame giedam ir meldžiamės. Mes meldžiame, kad Dievas mums atleistų nuodėmes, kad patys būtume geresni ir paklusnūs. Prašome palaiminti tėvelius ir Lietuvą.

Penktadieniais mes pasninkaujame, stengiamės nedaryti nieko blogo, nes mums gaila Jėzaus. Jis kentėjo už mūsų nuodėmes. Jam reikėjo nešti sunkų kryžių. Bet mes patys dėl to kalti, nes vis padarome ką nors negero. Jeigu gailimės ir atsiprašom Dievą, kryžius būna lengvesnis.

Aš jau išmokau daug giesmelių. Tai Jums ir vieną pagiedosiu.

*Prie Tavęs, o Viešpatie, glaudžiuos,
Gyvu vandenių pagirdyk sielą.
Meilę ir ramybę suradau Tavoos delnuos,
Tavo žodis žiburys nakty.*

*Lina Vozgirdaitė, 8 m.
Braziūkų kaimo mokykla, Lietuva*

AČIŪ JĖZAU

Mes tikybos pamokose šnekame apie Dievą, giedame giesmeles, meldžiamės. Man labai patinka tikybos pamokos. Aš per jas sužinojau, kaip kareiviai Jėzų persekiojo, kaip Judas Jį išdavė. Marija Jėzaus gailėjosi, gailėjosi ir visi žmonės. Jeigu nesigailime padarytų nuodėmių, Jėzui labai sunku kentėti.

Aš myliu Jėzų. Jis mano gerų darbų mokytojas. Meldžiuosi ir dėkoju Jėzui, kad Jis atpirko mūsų nuodėmes ir prisikėlė iš numirusių.

*Vytukas Mureika, 8 m.
Braziūkų kaimo mokykla
Lietuva*

BRAZIŪKŲ KAIMO MOKYKLA

Valentinas Zygmantas, Giedrė Gudauskaitė ir Lina Mu-reikaitė vainkiuoja karvutę.

Kaimo mokyklos mokiniai prie savo naujos mokyklos su tėveliais, svečiais ir mokytoja Janina Danieliene.

LAIŠKAI EGLUTEI

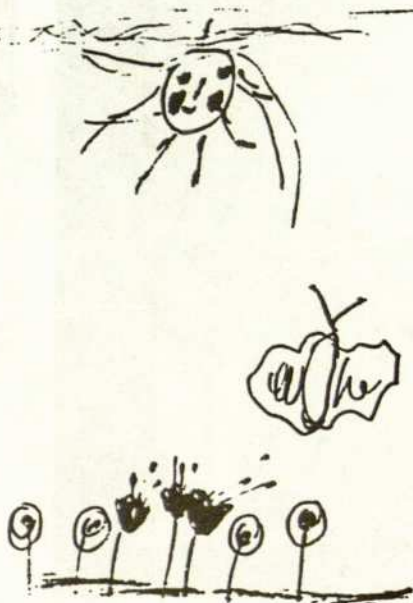
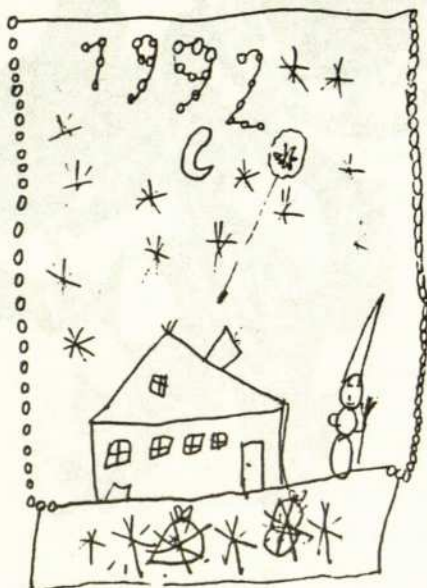
Miela EGLUTE,

Man patiko Tave skaityti. Man ypač patiko pasakojimas: Kodėl einam į bažnyčią. Ir dar labai patiko spręsti žodysūkį.

Aš mokausi skambinti pianinu. O dar aš mokausi anglų kalbos. Rudenį aš buvau Kernavėje. Linkiu ir Amerikos lietuvių vaikams nuvažiuoti į Kernavę.

*Radvilė Morkūnaitė
II klasės mokinė
Kaunas, Lietuva*

Taip pas mus atrodo žiemą — o taip vasarą.

Mieli EGLUTĖS skaitytojai:

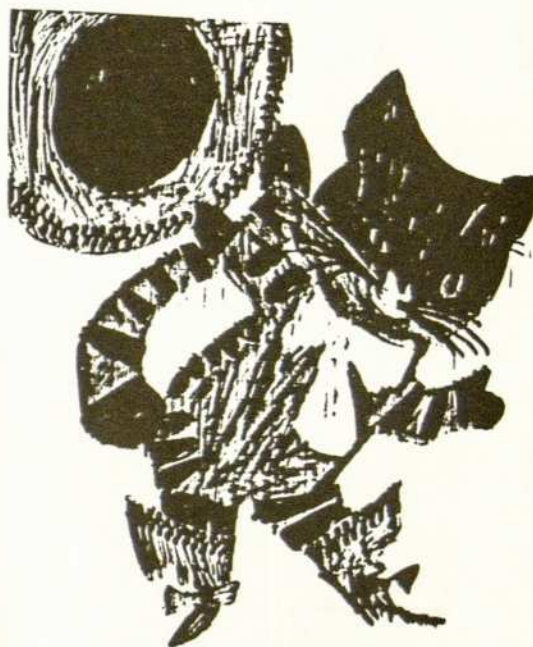
Esame Viešvėnų mokyklos, Telšių rajone, mokiniai. Su mumis antroje klasėje mokose Aurutė Bartkevičiūtė. Aurutė labai stengiasi mokytis, bet jai sunku, nes ji negirdi. Ji mėgsta matematiką, skaičiuoja greit ir teisingai. Kartais mums gėda, kad ji, tik žiūrėdama mokytojai į lūpas, supranta greičiau negu mes.

Aurutei sunku rašyti diktantus, nes ji ne visus žodžius žino. Mes labai norėtume jai padėti, todėl rašome į Ameriką. Gal Vaikų viltis, ar kita organizacija galės Aurutei gauti klausos aparatą. Tada ji dar geriau galės mokytis muzikos. Dabar groja metalofonu.

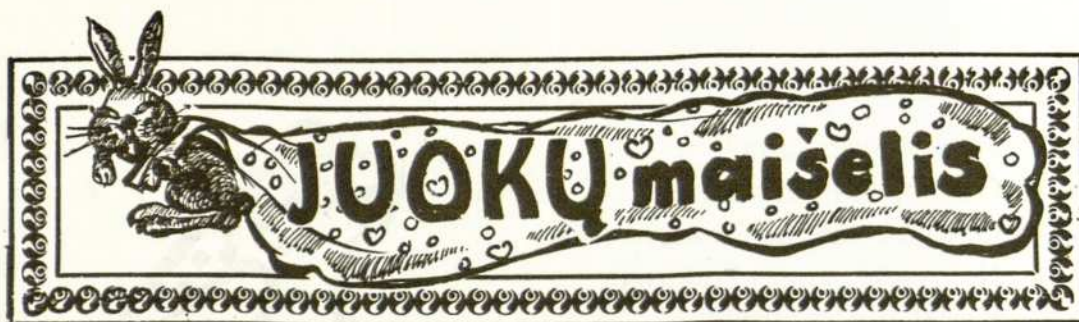

Aura Bartkevičiūtė, 9m.

*2-tros klasės mokiniai ir
mokytoja Aldona Gedvilienė
Telšių raj., Viešvėnų mokykla*

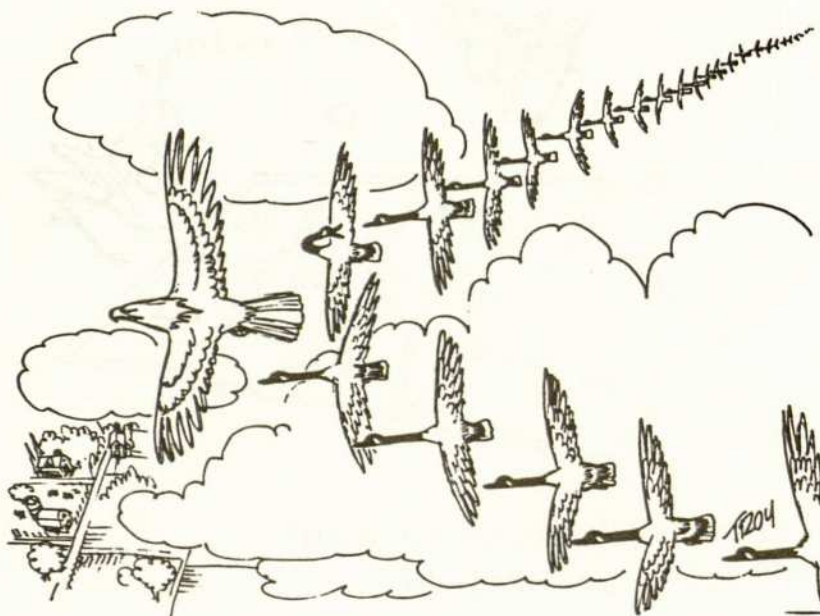
*Batuotas Katinas
Aura*

- Mano tėvai labai džiaugsis kitais metais. Man nereikės pirkti nė vieno naujo vadovėlio.
- Kodėl.
- Palikau antrus metus...

- Sauliau, spintoje liko tik pusė torto. Kur kita pusė?
- Buvo tamsu... Nemačiau...

- Vakar buvo baisi audra. Ar nesugadino jums namo?
- Nežinau. Dar jo neradau.

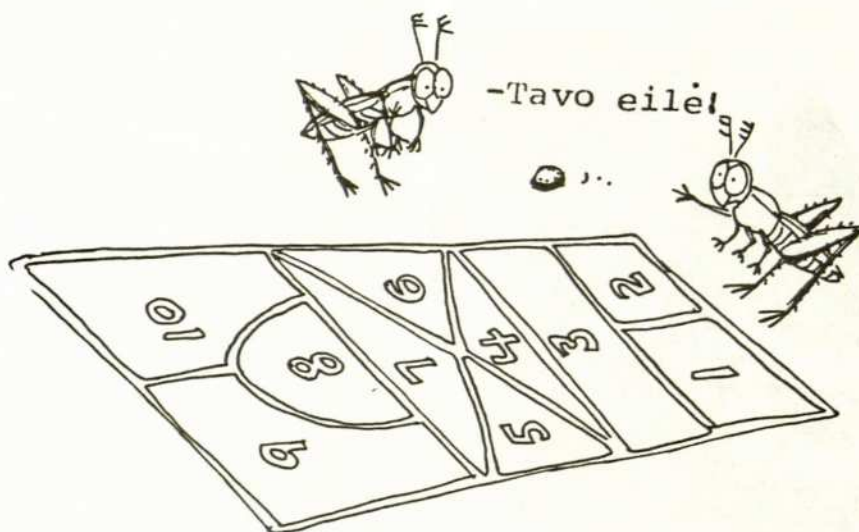
— *Kas jam pasakys, kad jis negali mums vadovauti.*

- Kodėl varlė šalta?
- Gyvena šaltam vandeny.
- O kodėl vanduo šaltas?
- Nes varlė jame plaukioja.
- Kodėl ji plaukioja?
- Todėl, kad moka.
- Iš kur išmoko?
- Klausk varlės!

- Kas turi kepurę, bet pats be galvos?
- Man mama vis sako, kad vaikštau kaip be galvos...
- Tai tu panašus į grybą!

- Ar tu esi mokytojas šioje klasėje?
- Ne, ponas mokytojai.
- Tai nekalbėk taip kvailai!

-Tavo eilė!

- Kodėl tu vis svajoji apie tai, ko neturi?
- Neįdomu svajoti apie tai, ką turiu?...

PAS PAS LIT INSTIT C/O D VELICKA
5620 S CLAREMONT AVE
CHICAGO IL 60636

ALP 17

Larch

Immaculate Conception Convent, Rte 21, Putnam, CT 06260

96 228611